

POSTANOWIENIE

Dnia 1 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Adam Tomczyński

SSN Jacek Wygoda

w sprawie S. K. - sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego
po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na posiedzeniu niejawnym w dniu 1 czerwca 2021 r. sprawy w przedmiocie wniosku o podjęcie uchwały w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej
na podstawie art. 9 i art. 49 § 1 ustawy z 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. z 2021 poz. 131 t.j.) w zw. z art. art. 55 § 1 ustawy o Sądzie Najwyższym zw. z art. 10 § 1 ustawy z 8 grudnia 2017 r. - o Sądzie Najwyższym (Dz.U.2021.154 j.t) w zw. z art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 2020 poz. 2072 j.t.) w zw. z art. 35 § 1 k.p.k.

postanawia:

1. uznać się niewłaściwym do rozpoznania wniosku o podjęcie uchwały w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej S. K. - sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego;
2. sprawę przekazać sądowi dyscyplinarnemu Naczelnego Sądu Administracyjnego - do rozpoznania;
3. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego - Izby Dyscyplinarnej w dniu 13 marca 2021 r. wpłynął wniosek Prokuratury Krajowej - Wydziału I Spraw Wewnętrznych o podjęcie uchwały w przedmiocie zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego - S. K..

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zgodnie z art. 49 § 1 ustawy z dnia 22 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz.U.2021.137j.t.) w sprawach nieuregulowanych w ustawie, do Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz do sędziów, urzędników i pracowników tego Sądu, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące Sądu Najwyższego, a w zakresie w nich nieuregulowanym - przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U.2020.2072 j.t.),

Ponieważ kwestia wydania uchwały w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego sądu administracyjnego nie jest uregulowana w ustawie wyznaczającej ramy ustrojowe funkcjonowania sądów administracyjnych, należy w tym zakresie stosować przepisy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U.2021.154 j.t) .

Zgodnie natomiast z brzmieniem art. 55 § 1 tej ustawy sędzia Sądu Najwyższego nie może być pozbawiony wolności ani pociągnięty do odpowiedzialności karnej bez zezwolenia sądu dyscyplinarnego.

Z przepisu tego jasno wynika, że w sprawach o zezwolenie na pociągnięcie sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego właściwym będzie sąd, który jest sądem dyscyplinarnym właściwym dla sędziów NSA. Argument ten wzmacnia fakt, że przepis art. 27 §1 ustawy o Sądzie Najwyższym nie wskazuje, że do właściwości Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego należą sprawy sędziów i asesorów sądów administracyjnych. Wprawdzie przepis ten dotyczy spraw dyscyplinarnych podmiotów w tym przepisie wymienionych ale wykładnia systemowa w powiązaniu

z treścią art. 9 ustawy prawo o ustroju sądów administracyjnych w zw. a rt. 55 §1 ustawy o Sądzie Najwyższym nie pozwala przyjąć, że pomimo istnienia osobnego sądownictwa dyscyplinarnego dla sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego – właściwym będzie Sąd Najwyższy orzekający w Izbie Dyscyplinarnej – jak uzasadnia to w złożonym wniosku prokurator.

Skoro bowiem z treści art. 55 §1 ustawy o Sądzie Najwyższym wynika, że właściwym do rozpoznania wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego będzie sąd dyscyplinarny a sądem dyscyplinarnym właściwym dla sędziów NSA – jak to już wcześniej wskazano – jest Naczelny Sąd Administracyjny – to ten sąd będzie również właściwy dla rozpoznania wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej - w tym przypadku sędziego NSA – S. K..

W tym miejscu podkreślić należy, że o ile istnieje konieczność odpowiedniego stosowania przepisów ustawy o Sądzie Najwyższym czy też ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych w zakresie przesłanek warunkujących podjęcie uchwały w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej, jak również trybu rozpoznawania wniosku w tym przedmiocie - wobec nieuregulowania tych kwestii w ustawie Prawo o ustroju sądów administracyjnych, o tyle kwestia sądu właściwego – sądu dyscyplinarnego, o którym mowa w art. 55 §1 ustawy o Sądzie Najwyższym - została uregulowana wprost w ustawie Prawo o ustroju sądów administracyjnych, a to w art. 9.

Wobec powyższego, mając na uwadze, treść art. 10 §1 ustawy o Sądzie Najwyższym w zw. art. 128 usp w zw. z art. 35 §1 k.p.k. Sąd Najwyższy stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu.

Sąd Najwyższy kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.